

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/61/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010683
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111010683.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. septembra 2012 prejednal odvolanie obžalovaného

J. X.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., U. č. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č.k. 1T/56/2011-84 zo dňa 04.04.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č.k. 1T/56/2011-84 zo dňa 04.04.2012 bol obžalovaný J. X. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 20.07.2009 v presne nezistenom čase v Trenčíne prevzal od poškodeného Z.. J.. J. Q. zálohu na kúpu vozidla zn. Ford C-MAX vo výške 7.500 €, ktoré mal obstarat' pre poškodeného v priebehu jedného mesiaca, kedy predmetné vozidlo malo byť dovezené zo Spolkovej republiky Nemecko, čo sa však neudialo a zloženú zálohu dodnes nevrátil, čím takýmto konaním spôsobil poškodenému Z.. J.. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. č. XXXX/XX celkovú škodu vo výške 7.500 €.

Bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obžalovanému skúšobnú dobu na dvadsať mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného Z.. J.. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. č. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol hneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré zahlásil proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ ho uznal vinným, pretože v skutku uvedenom v obžalobe absentuje objektívna stránka skutkovej podstaty spočívajúca v tom, že z uznesenia o vznesení obvinenia bol vypustený popis konania (a použil ju pre vlastnú spotrebu, čím si prisvojil cudziu vec), smerujúci k sprenevere. Opis skutku, tak ako mu je obžalobou kladený za vinu, nevykazuje znaky predmetného trestného činu. Ďalej namietal, že v predmetnej trestnej veci absentuje dohoda o zverení cudzej veci, pretože v čase prevzatia finančných prostriedkov od poškodeného podnikal na základe živnostenského oprávnenia, predmetom ktorého bolo kúpa tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja a predaj v rozsahu

voľných ohlasovacích živností. Teda medzi ním a poškodeným bola uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej mal na poškodeného previesť vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu, určenému podľa druhu ako Ford C-Max 1,6 vo výbave Ghia, rok minimálne 2006. V tomto smere poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR pod č. R 23/2004, podľa ktorého ak obvinený prevzal na podklade kúpnej zmluvy peniaze v podobe zálohy na kúpnu cenu za vec, ktorú mal ako predávajúci dodať kupujúcemu, nemohol spáchať trestný čin sprenevery i keď by bol použil zálohu pre svoju potrebu. Záver súdu o uzatvorení sprostredkovateľskej zmluvy medzi ním a poškodeným nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Napokon poukazoval na absenciu subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, pretože poškodenému chcel vrátiť finančné prostriedky v sume 6.000 €, ktoré tento nebol ochotný prijať. Z hľadiska procesného namietal, že orgány činné v trestnom konaní sa dopustili porušenia ustanovení Trestného poriadku, pretože bez meškania nevydali uznesenie o vznesení obvinenia, tak ako boli povinní v zmysle ustanovenia § 206 Tr. por. Trestné stíhanie bolo začaté vo veci dňa 18.02.2010, pričom obvinenie bolo vznesené až dňa 10.02.2011. Odkladanie, resp. posúvanie vznesenia obvinenia na neskorší čas, hoci sú už pre takýto postup splnené podmienky, je porušením ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. por. a podstatnou chybou prípravného konania. Ďalšie porušenie ustanovenia Trestného poriadku namieta v tom, že v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 01.04.2011 sa obvinený vo svojej výpovedi odvoláva na svoje skoršie výpovede, kde bol vypočutý ako svedok a takýto výsluch je potom nepostačujúci a ako dôkaz neúčinný. Žiadal preto, aby v uvedených namietaných pochybeniach odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, tento v súlade s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podľa názoru krajského súdu tieto aj správne vyhodnotil a na základe takéhoto vyhodnotenia dôkaznej situácie správne ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu nemal žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdom prvého stupňa. Poškodený Z.. J.. J. Q. celkom logicky vo svojich výpovediach ozrejmil celú situáciu najmä v tom smere, že obžalovanému poskytol sumu vo výške 7.500 € s tým, že sa dohodli na dovoze predmetného vozidla za sumu až do výšky 8.500 €, pričom mu odovzdal zálohu vo výške 7.500 €, o čom mu obžalovaný vystavil príjmový pokladničný doklad. V predmetnej trestnej veci teda neexistuje žiadna kúpno-predajná zmluva a dovodzovať iba zo živnostenského oprávnenia, že išlo o kúpno-predajnú zmluvu, pretože obžalovaný mal v ňom uvedenú náplň činnosti kúpu tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja a predaj v rozsahu voľných ohlasovacích živností, ešte neznamená, že sa obžalovaný s poškodeným nemohol dohodnúť na uzavretí ústnej zmluvy o sprostredkovaní kúpy predmetného motorového vozidla. Uzavretiu sprostredkovateľskej zmluvy jednoznačne nasvedčuje príjmový pokladničný doklad vystavený obžalovaným pre poškodeného, z ktorého ako účel platby vyplýva sprostredkovanie kúpy vozidla. Teda nie kúpa a následný predaj tohto vozidla poškodenému. V tomto prípade teda obžalovaný nemohol odovzdanú finančnú hotovosť poškodeným zahrnúť do obchodovania svojej spoločnosti, resp. živnosti, ale jeho povinnosťou bolo použiť ju výlučne na účel, na ktorý mu bola zverená (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 5Tdo 216/2003 a ďalšie). V podrobnostiach následne krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom sa tento dôsledne vysporiadal s týmto právnym vzťahom medzi obžalovaným a poškodeným a povinnosťou obžalovaného v danom prípade vrátiť zverenú sumu poškodenému, ak sa tento rozhodol odstúpiť od sprostredkovateľskej zmluvy.

K procesným námietkam krajský súd uvádza, že je síce faktom, že trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci bolo začaté na základe oznámenia poškodeného dňa 18.02.2010 a obvinenie bolo obžalovanému vznesené až dňa 10.02.2011. Počas tejto doby však orgány činné v trestnom konaní skúmali, či je dôvod pre vznesenie obvinenia a či skutočne nejde o občiansko-právny vzťah medzi obžalovaným

a poškodeným a pre objasnenie tejto otázky vykonávali príslušné úkony. Podľa výkladu ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. por., totiž pre vznesenie obvinenia nestačí všeobecné podozrenie z trestnej činnosti, ktoré nie je konkrétne doložené. Podľa názoru krajského súdu nedošlo k pochybeniu ani v tom, keď zo skutku vyplývajúceho zo vznesenia obvinenia bola vypustená časť, že obžalovaný zálohu použil pre vlastnú potrebu, čím si takto prisvojil cudziu vec. Táto časť skutku je vlastne právnou vetou, ktorá nasleduje po popísaní skutkových okolností ako v obžalobe, tak aj v napadnutom rozsudku. Pre naplnenie skutkovej podstaty predmetného trestného činu nie je podstatné, či zverené prostriedky použije páchatel pre vlastnú potrebu, ale to, že vec, ktorá mu bola zverená si prisvojí, čo obžalovaný, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, nepochybne urobil. Napokon k námietke obhajoby, že obžalovaný bol v predmetnej trestnej veci po začatí trestného stíhania vypočúvaný ako svedok a po vznesení obvinenia sa odvoláva na svoje predchádzajúce výpovede, krajský súd dodáva, že toto tvrdenie nezodpovedá spisovému materiálu. Obžalovaný bol po vznesení obvinenia vypočutý dňa 01.04.2011, kde priznal, že finančnú hotovosť, ktorú mu dal poškodený, minul na cestu a zálohu na vozidlo pre poškodeného, pričom konkrétne osobu, ktorej odovzdal zálohu, uviesť nechcel. Priznal tiež, že si je vedomý, že mal uzatvorenú ústnu zmluvu s poškodeným o kúpe vozidla, a že jeho firma je dlžná poškodenému sumu vo výške 7.500 €. Uviedol teda podstatné veci ohľadne vzťahu s poškodeným, pričom podrobnejšie sa k veci vyjadril na hlavnom pojednávaní. Súd pri svojom rozhodovaní teda nevychádzal ani nepoukazoval v dôvodoch napadnutého rozsudku na predchádzajúce výpovede obžalovaného, kde vypovedal v postavení svedka. Vychádzajúc z takejto dôkaznej situácie nemal ani odvolací súd pochybnosti o vine obžalovaného, jeho námietky prezentované v podanom odvolaní, vzhľadom na horeuvedené skutočnosti nepovažoval za relevantné a podané odvolanie, pokiaľ sa týka viny, považoval za nedôvodné.

Odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa v postupe pri ukladaní trestu. Obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, a preto uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, spolu s jeho podmieneným odkladom, považoval aj odvolací súd za zákonný a správny postup. Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, pokiaľ poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval potom odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. následne ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.